

[Kåren Thurøe Hansen]

som er noget ganske naturligt. At ældre mennesker skriger sig ind i døden, som dr. Lefèvre hævder, og som dr. Lefèvre bør føre konkrete beviser for påstanden om, kan vi ikke tolerere i vort velfærdssamfund.

At de tilsynsførende myndigheder har fungeret på rette og forsvarlig vis, håber jeg, og jeg håber også, at den igangværende undersøgelse snarest må foreligge, så vi kan få besked igennem socialudvalget om, hvorledes det står til med tilsynsmyndighederne. Jeg siger ikke, at tilsynet har svigtet sin opgave, og heller ikke, at man skal være nidkær, men opgaven bør røgttes på en betryggende måde for såvel personale som beboere.

Der har været mange muligheder, ikke blot på plejehjem – ministeren kom med en klar redegørelse, og andre ordførere har talt om det – men der gøres jo meget for ældre, så de ikke straks skal forlade deres hjem. Vi kan ikke undvære plejehjemmene, men det bør dog altid være den sidste udvej. Mange kommuner har bygget ud, og det er glædeligt at konstatere, at der adskillige steder findes kollektivboliger med tilhørende plejehjem, således at man ikke kommer helt uden for de vante rammer. Trods alt er dette at være i sit eget hjem og sit eget miljø en meget stor del af ældres tilværelse. Betydningen af, at man kan gå og hygge sig og småpusle med de ting og omgivelser, man har været i, er af overordentlig stor værdi, ligesom det også gør det lettere for familie at besøge de ældre, når der ikke er fastlagte tidspunkter.

Ensomhed er en nedbrydende faktor for mange ældre og kan ofte være medvirkende til en følelse af livstræthed, der medfører en tidligere død. Er det det, vi tilstræber i vort samfund? Forhåbentlig ikke.

Jeg tror, det er nødvendigt, at samfundet indstiller sig på at tage de ældres problemer op til alvorlig overvejelse, ikke blot de ældre på plejehjemmene, men i høj grad også prøver på at finde udveje for at kunne mildne overgangen fra dette at være produktiv den ene dag for den næste dag at få den besked, at nu er du uønsket og uden værdi for samfundet. Det er en hel generation, det drejer sig om, og den vokser år for år.

Uanset den rejste kritik, som i de konkrete tilfælde sikkert er velbegrundet, men som jeg håber og føler skyder over målet, bør der i et velfærdssamfund som vort tages alle mulig-

heder i brug for at give vore ældre en tryktilværelse på alle måder.

Jeg vil gerne takke ministeren for ministerens hurtige reaktion med hensyn til at nedsætte en ældrekommision og for, at denne ældrekommision skal arbejde hurtigt og skal være færdig inden for 2 år, men vi skulle måske også i de mellemliggende to år prøve på at beskytte vore ældre på en lidt bedre måde, end vi har gjort og gør i øjeblikket.

Jeg vil gerne på det konservative folkepartis vegne afvise det dagsordensforslag, som er stillet af kommunisterne.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Der er vel egentlig et enigt folketing, når man tager selve essensen af forespørgslen i betragtning, som er at gøre det så godt som overhovedet muligt for vore ældre. Men jeg må gå ud fra, at forespørgslen er stillet i lyset af den seneste tids avisdebat om forholdene rundt om på vore plejehjem. Nu er det jo vanskeligt på baggrund af avisskriverier i aviser, som ikke altid er sandhedsfakler, at tage stilling til de faktiske forhold, som jo også helt reelt er et kommunalt anliggende. Det skal dog ikke fritage folketinget for et ansvar over for vore ældre, for hvem plejehjemsanbringelsen er eneste mulighed.

Men samtidig vil jeg ligesom andre ordførere advare mod at føre en debat, der skræmmer de ældre, der står over for at skulle flytte på plejehjem. Jeg vil tro, at 90 pct. af vore plejehjem er udmærkede hjem, der på bedste vis opfylder lovens forskrifter og den enkelte beboers behov. Det må derfor være de 10 pct. af plejehjemmene, hvis tallet er så stort, vi skal sætte ind over for.

Jeg vil her med det samme slå fast, at det er det sociale udvalg i den enkelte kommune, der er ansvarlig for forholdene på det enkelte plejehjem. Det er deres pligt at føre tilsyn med, at alt foregår, som det skal, og hvis denne tilsynspligt blev efterkommet fuldt ud, er det givet, at klagerne antal ville formindskes betydeligt.

Man har i mange kommuner givet de enkelte socialudvalgsmedlemmer tilsynspligten for forskellige daginstitutioner, og dem er de så faddere til. Det samme kunne man gennemføre vedrørende plejehjem, som også fremskridtspartiets ordfører har været inde på. Der skal så være mulighed for at komme